

[Indenrigsministeren]

nisteriet i brev af 18. marts 1994 har sendt den ønskede oversigt direkte til spørgeren.

Spm. nr. S 867

Til *finansministeren* (18/3 94) af:

Per Stig Møller (KF):

»Vil ministeren i forbindelse med kommende overenskomstforhandlinger tage initiativ til ændring af lokallønssystemet, så det bliver den ansattes faglige organisation, der har forhandlingsretten, i stedet for den forhandlingsberettigede organisation?«

Begrundelse

I det nuværende lokallønssystem er det den forhandlingsberettigede organisation på lønmodtagerside, der skal varetage alle ansattes interesser. Under lokallønforhandlinger skal den forhandlingsberettigede organisation også varetage interesserne for ansatte, der ikke er medlemmer af den forhandlingsberettigede organisation. Ved skrivelse af 7. september 1989 har daværende indenrigsminister Thor Pedersen præciseret følgende over for kommunalbestyrelser og amtsråd:

»Ansatte, der ikke er medlemmer af den forhandlingsberettigede organisation, er således ikke af den grund udelukket fra at kunne komme i betragtning ved indgåelse af aftaler om lokalløn. Hvis den forhandlingsberettigede organisation nægter at forhandle lokalløn for ansatte, der ikke er medlemmer af organisationen, må kommunalbestyrelsen afvise overhovedet at anvende midler fra puljen.«

I en sag fra Rougsø Kommune har Forbundet for Offentligt Ansatte nægtet at indgå en lokallønsaftale under henvisning til, at to af de indstillede personer ikke var medlemmer af den forhandlingsberettigede organisation.

Svar (25/3 94):

Finansministeren (Lykkesoft):

Spørgsmålet tager udgangspunkt i en konkret sag fra det kommunale arbejdsmarked. For så vidt angår det statslige område, følger det af hovedaftalerne med de forhandlingsberettigede organisationer, at staten er forpligtet til at indgå aftale med disse organisationer i spørgsmål, der vedrører løn- og ansættelsesvilkår, herunder også lokalløn.

Statens lokallønsaftale sikrer, at de forhandlingsberettigede organisationer også er forpligtet til at indgå aftale for ikkemedlemmer. I Finansministeriets »Vejledning om lokalløn og chef-løn 1993«, der er skrevet i fællesskab med centralorganisationerne, er anført følgende på side 66:

»Puljemidlerne beregnes på grundlag af den samlede lønsum. Medlemskab af en organisation er således ikke nogen betingelse for at opnå lønforbedring.«

Hvis en forhandlingsberettiget organisation overtræder indgåede aftaler, herunder afviser at indgå aftale med henvisning til, at den ansatte ikke er medlem af organisationen, kan spørgsmålet indbringes til fagretlig behandling.

Jeg ser ikke grundlag for at ændre på de statslige hovedaftaler i forbindelse med de kommende aftale- og overenskomstforhandlinger.

Spm. nr. S 921

Til *miljøministeren* (23/3 94) af:

Poul Nødgaard (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor prisen på et jagttegn er steget fra 220 kr. til 370 kr., når der ikke umiddelbart er nogen sammenhæng med de normale pristalsreguleringer?«

Begrundelse

Spørgeren mener, at der er tale om en meget voldsom prisstigning på jagttegn. Umiddelbart forekommer stigningen spørgeren ubegrundet, hvorfor ministeren bedes begrunde denne.

Svar (29/3 94):

Miljøministeren (Svend Auken):

Den 1. april 1994 træder den nye lov om jagt og vildtforvaltning i kraft. Som forudsat under Folketingets behandling af lovforslaget i 1993 forhøjes jagttegnsafgiften samtidig fra det hidtidige beløb på 220 kr. til 370 kr.

Jagttegnsafgiften er en formålsbestemt afgift. Provenuet er øremærket til hel eller delvis dækning af udgifterne ved varetagelse af lovens formål og administration.

Lovens formål er at sikre arts- og individrige vildtbestande og skabe grundlag for en bæredygtig forvaltning heraf ved bl.a. at sikre kvan-